

A Fővárosi Ítéltábla dr. Pechlof György pártfogó ügyvéd (**címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a Jaczkovics Ügyvédi Iroda (**címe**, ügyintéző: dr. Kósa Lehel ügyvéd) által képviselt - névváltozás folytán I.rendű alperes neve (**I.rendű alperes címe**) I. rendű, ... kormánytisztviselő által képviselt **II. rendű alperes neve (II.rendű alperes címe)** II. rendű, a Márton és Társa Ügyvédi Iroda (**címe**, ügyintéző: dr. Nemes Dénes ügyvéd) által képviselt **III.rendű alperes neve (címe)** III. rendű, a Mizik Ügyvédi Iroda (**címe**, ügyintéző: dr. Mizik Andrea ügyvéd) által képviselt **IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe)** IV. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés megállapítása, sérelemdíj, kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 20. napján kelt 23.P.23.266/2018/53. számú ítélete ellen a felperes részéről 55. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 nap alatt - a IV. rendű alperesnek 100.000 (Százezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A felperest képviselő dr. Pechlof György pártfogó ügyvéd (...) pártfogó ügyvédi díját teljes egészében a felperes viseli.

A le nem rótt 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes megsértette az egészséghez, valamint a személyes adatok védelméhez fűződő jogát azzal, hogy a 2017. augusztus 4-i megkeresésére nem adta ki a felperes doziméter adatait. Az I. rendű alperest ezért 25.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni. Kérte továbbá az I. rendű alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, kérte továbbá a jogsértéstől való eltiltását, és elégtétel adására, valamint a sérelmes helyzet megszüntetésére kötelezését. Ezen túlmenően az I. rendű alperest a megelőző állapot helyreállítására kérte kötelezni, további kérelme a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítésére és a jogsértő mivoltától való megfosztására irányult. Hivatkozása szerint az élethez, testi épséghez és az egészséghez fűződő személyiségi joga azáltal sérült, hogy a doziméter adatai hiányában nem tudott konzultálni az orvosaival, amelyre azért lett volna szükség, mert a vetélése után az orvosai és családtagjai is azt feltételezték, hogy vetélése, pajzsmirigyrákja és a

2004-ben megszületett gyermekének a veleszületett rendellenessége véletlenszerűen csak rendkívül ritka esetben fordul elő, különösen a hozzá hasonló fiatal életkorban és egészséges életvitel mellett.

- [2] A felperes az I. rendű alperest 18 havi átlagjövedelmének megfelelő kártérítés megfizetésére is kérte kötelezni. Állítása szerint, ugyanis annak ellenére, hogy 2001. és 2006. között az I. rendű alperesnél kordedvezményre jogosító munkakörben dolgozott, ezt az I. rendű alperes a nyugdíjfolyósító felé nem jelezte, ezzel a felperesnek kárt okozott, mert emiatt másfél év kordedvezménytől esett el.
- [3] A felperes 20.000.000 forint sérelemdíj és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest arra hivatkozással, hogy amikor a III. rendű alperes 2017. október 9-én az I. rendű alperes telephelyén helyszíni szemlét tartott, a kivizsgáló hatóságot az I. rendű alperes a felperes kárára megtevesztette, róla valótlant állított, híresztelt, és ezzel a jóhírnévhez való személyiségi jogát is megsértette. Ezzel összefüggésben is kérte a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása mellett az I. rendű alperesnek a jogsértés abbahagyására kötelezését, illetőleg a további jogsértéstől való eltiltását, elégtételadásra kötelezését és a sérelmes helyzet megszüntetését, valamint a jogsértést megelőző állapot helyreállítását.
- [4] A felperes ugyancsak 20.000.000 forint sérelemdíj és járulékai megfizetésére kérte kötelezni a II. rendű alperest. A II. rendű alperes ugyanis az számú levelében a felperesről valótlán megállapításokat híresztelt, ezzel megsértette a felperes jóhírnevét. A levél 4. oldalán a II. rendű alperes valótlán állításokat közölt a ...-fel és az ...-vel. Kifogásolta, hogy a II. rendű alperes mint eljáró hatóság a bejelentése kivizsgálására irányuló közigazgatási eljárásban nem megfelelően járt el, és ezzel a tisztességes eljáráshoz és ügyintézéshez való jogát is megsértette. E jogsértéssel összefüggésben is kérte a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdése a)-d) pontjainak alkalmazását, és a II. rendű alperes ennek megfelelő marasztalását.
- [5] A felperes a II. rendű alperest 25.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni a Ptk. 2:52. § és 2:43.§ a) és e) pontjai alapján arra hivatkozással, hogy a II. rendű alperes a 2017. április 6-i írásbeli megkeresés ellenére nem adta ki a felperesnek a doziméter adatait; e követelése mellett is kérte a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a)-d) pontjainak megfelelő alkalmazását.
- [6] A felperes a III. rendű alperest szintén 25.000.000 forint sérelemdíj és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. Személyiségi jogi sérelemként a Ptk. 2:43. § e) és d) pontjaiban foglaltakat határozta meg, a III. rendű alperes ugyanis 2017 nyarán az egészségügyi államtitkárságot úgy tájékoztatta, hogy a felperesnél a munkavégzés ideje alatt kéthavonta minden esetben ellenőrizte a személyi dozimétereket. A III. rendű alperes azonban - miután a munkavégzés teljes ideje alatt le sem jelentette a felperest a hivatalnál - erről nem tájékozódott megfelelően. E követelése mellett is kérte a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a)-d) pontjainak alkalmazását. Kérte továbbá, hogy a III. rendű alperes az egészségügyi államtitkárságot a jogszabályoknak megfelelően tájékoztassa többek között annak tényéről is, hogy az engedményesek által használt személyi szilárd test doziméterek nem alkalmasak a röntgen asszisztensi munkakörben dolgozók tényleges sugárterhelésének monitorozására, továbbá, hogy a munkavállalók tényleges személyi dózis monitorizása csak ionizációs kamrás dózismérővel lenne lehetséges, mivel ennek méréstartománya felel meg a dolgozókat érő sugárzás energiaszintjének.
- [7] A felperes a IV. rendű alperest ugyancsak 25.000.000 forint sérelemdíj és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. Állítása szerint a IV. rendű alperes azzal, hogy a foglalkozási betegségek és fokozott expozíciós esetek bejelentéséről és kivizsgálásáról szóló jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget, megsértette a Ptk. 2:43. § e) és d) pontjaiban védett személyiségi jogait. Kérte a Ptk. 2:51. §

(1) bekezdés a)-d) pontjainak alkalmazását, és az I. rendű alperest a 2001. december 10. és 2003. augusztus 28. közötti időszakra 360.000.000 forint, a 2010 augusztusa és 2011. január 17-e közötti időszakra 85.000.000 forint, míg a 2011. január 18-a és 2012. július 30-a közötti időszakra 305.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezni. Hivatkozása szerint az I. és a IV. rendű alperesek - mint munkáltatók - a veszélyes üzemi feladataik ellátása körében a törvényi feltételeket, előírásokat megszegve gondatlanul veszélyeztették az egészségét, testi, lelki épségét, ezáltal számára súlyos, maradandó, visszafordíthatatlan egészségkárosodást okoztak, amely orvosi beavatkozás nélkül halállal végződne. Összességében hangsúlyozta, hogy az I-IV. rendű alperesi jogsértés abban nyilvánult meg, hogy a jogszabályban előírt évenkénti állapotvizsgálatot és időközi állandóság vizsgálatot elmulasztották, és a röntgengépek műszaki állapota nem volt megfelelő.

- [8] Az I-IV. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az I. és a IV. rendű alperes elsődlegesen azzal védekezett, hogy a kereset vele szemben elévült.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. és a IV. rendű alpereseknek személyenként 127.000 forint, a II. és a III. rendű alpereseknek személyenként 100.000 forint perköltséget. Rendelkezése szerint a felperes által le nem rótt 1.500.000 forint illetéket az állam, míg a pártfogó ügyvédi díjat a felperes viseli.
- [10] Határozata jogi indokolásában kifejtette, hogy a 487/2015. (XII. 30.) Korm. rendelet 32. § (2) bekezdés a)-d) pontjainak megfelelően az I. rendű alperes kötelezettsége az volt, hogy a munkavállaló, azaz a felperes kérésére biztosítsa, hogy betekinthessen a rá vonatkozó személyi dozimetriai monitorozás eredményeibe, vagy a munkahelyek felügyelete során rá vonatkozóan végzett dózismeghatározás eredményeibe. A felperes az I. rendű alperes védekezésének azt a részét nem vitatta, miszerint a jogszabály által biztosított betekintési lehetőséget az I. rendű alperes biztosította a számára. Az I. rendű alperes ezen túlmenően nem volt köteles azoknak az adatoknak a kiadására, amelyek elmaradását a felperes kifogásolta. Az I. rendű alperes magatartása jogszerű volt, ezért ez a kereseti kérelem - további vizsgálat nélkül is - megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperest érintő dozimetriai mérések során keletkezett adatok nem tartoznak a személyes adat fogalmának körébe, ezért ezekkel az adatokkal összefüggésben kizárt a személyiségi jog megsértése. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint annak van jelentősége, hogy az I. rendű alperes a felperes dozimetriai adatait jogszerűen tartotta birtokában, és azokat - a felperesi előadás szerint - sem adta ki harmadik személy részére.
- [11] Az elsőfokú bíróság kiemelte: a felperesnek az I. rendű alperessel szembeni kártérítési követelése elévült, tekintettel arra, hogy a felperes előadása szerint az I. rendű alperes, a 2001-2006. évek közötti időszakban, nem jelezte a nyugdíjfolyósító felé, hogy a felperes karkedvezményre jogosító munkakörben dolgozott, és ezért a karkedvezményre jogosító járadékot nem fizette meg. Ennek az időszaknak a végétől, azaz 2006-tól számítottan - a keresetlevél 2017. július 17-i előterjesztéséig - többszörösen letelt az ötéves elévülési határidő. Kifejtette továbbá, hogy a felperes által kifogásolt I. rendű alperesi adatközlés a felperes munkaviszonyának időtartamára, helyszínére és arra vonatkozott, hogy a kérdéses időszakban a felperes munkahelyén a sugárveszélyes tevékenység végzéséhez szükséges tárgyi és személyi feltételek biztosítva voltak. Ezek a kijelentések azonban nem minősülnek a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti, a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak, illetőleg a (2) bekezdés szerinti, a felperest sértő tényállításoknak, még akkor sem, ha azok a felperesi előadásnak megfelelően téves, valótlan kijelentések lettek volna.
- [12] A II. rendű alperessel szemben előterjesztett 20.000.0000 forint sérelemdíj és járulékai

megfizetésére irányuló kereseti kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság visszautalt az előzőekben kifejtettekre, és rámutatott, hogy a felperes által e keresettel összefüggésben megjelölt II. rendű alperesi kijelentések sem minősülnek a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak. E kijelentések pedig tényállításként sem sértők a felperesre nézve, tehát így a felperes személyiségi jogainak, becsületének, jóhírnevének megsértésére nem alkalmasak. Utalt arra is, hogy a felperes állításával szemben sem a tisztességes eljáráshoz való jog, sem a jogszabályi határidőn belüli ügyintézéshez való jog nem tekinthető személyiségi jognak, így azok megsértésére alapozva személyiségi jogvédelem sem kérhető alappal. A felperes által megjelölt 2016. évi CL. törvény rendelkezései az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem alkalmazhatók, a törvény ugyanis csak a II. rendű alperesi magatartás kifejtését követően, 2018. január 1-jén lépett hatályba.

- [13] A II. rendű alperessel szemben előterjesztett 25.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére irányuló keresettel kapcsolatban kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes valójában teljesítette a felperes adatigénylését, így személyiségi jogsérelem hiányában e kereset is megalapozatlan. Utalt arra is, hogy amennyiben nem adta volna ki a II. rendű alperes a felperes részére a kért adatokat, az az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 14. § b) pont előírásának megsértését jelentette volna, de ebben az esetben a jogszabály szerint a felperes hatósági vizsgálatot kezdeményezhetett volna, illetőleg adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatását kérelmezhetette volna; a felperes azonban erre alapozottan kérelmet nem terjesztett elő.
- [14] A III. rendű alperessel szemben előterjesztett követelésével összefüggésben az elsőfokú bíróság kiemelte: a felperes nem igazolta a keresete alapjául felhozott azt az állítását, miszerint a III. rendű alperes 2017 nyarán az egészségügyi államtitkárságot úgy tájékoztatta, hogy a felperes munkavégzésének ideje alatt kéthavonta, minden esetben elvégezte a személyi doziméterek ellenőrzését, ezért e kereset további vizsgálata szükségtelen volt. Ettől függetlenül utalt arra, hogy ez az állítás bizonyítottság esetén sem eredményezhette volna a felperes becsületének, jóhírnevének megsértését, ugyanis az nem minősül a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak, míg tényállításként kezelve az állítólagos III. rendű alperesi kijelentést, megállapítható, hogy az a felperesre nézve nem volt sértő. Nem eredményezhette e kijelentés a felperes magántitkárnak megsértését sem, és a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértésének tilalmába sem ütközött. A III. rendű alperes ugyanis semmilyen felperesre vonatkozó személyes adatot nem közölt az egészségügyi államtitkársággal. Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes sem az egészségügyi államtitkársággal való adatközlésre kötelezésre irányuló keresete jogszabályi alapját nem jelölte meg, sem azt, hogy pontosan milyen adatok közlésére kéri kötelezni a III. rendű alperest; így e tekintetben határozott kereseti kérelem sincs.
- [15] A IV. rendű alperessel szemben előterjesztett keresettel összefüggésben az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a felperes a 2012. március 1. és április 30. közötti IV. rendű alperes által végzett sugárzás mérésére, illetőleg az ennek nyomán megvalósított személyiségi jogsértésre hivatkozott, ezért a felperesnek a 2014. március 15-én hatályba lépett új Ptk. rendelkezéseire való hivatkozása nem foghatott helyt, e jogszabályi előírásra alapozva a IV. rendű alperes nem volt marasztalható. Ezen túlmenően azonban a felperes nem határozta meg pontosan és nem bizonyította a sugárzási mérték tényét, és azt sem, hogy a fokozott expozíció tényét a IV. rendű alperesnek mely jogszabályi rendelkezések alapján, mely illetékes hatóságokkal kellett volna közölnie. Ebből következően a kereset már ez okból is alaptalan. Ettől függetlenül megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a IV. rendű alperes mulasztása abban az esetben sem eredményezhette az információs önrendelkezési jog

megsértését, amennyiben a IV. rendű alperes valamely jogszabályi előírást megszegve, nem továbbította az adatokat, ugyanis a felperes is azt állította, hogy ezeknek az adatoknak a kezelésére a IV. rendű alperes jogosult volt. A felperesi állítás szerint sem adott ki jogszerűtlenül a IV. rendű alperes a felperesre vonatkozó személyes adatokat illetéktelen személy részére. Utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a személyes adatok továbbításának esetleges elmaradása semmiképpen sem jelentett a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul durva, bántó véleménynyilvánítást, ezért alkalmatlan a felperes becsületének megsértésére. Miután sértő sem volt a felperesre nézve, ezért nem sérült a felperes jóhírneve sem. Rámutatott arra is, hogy a IV. rendű alperes elévülés okán sem lenne kötelezhető kártérítésre, a felperes keresetében ugyanis a 2012. március 1. és 2012. április 30. közötti időszakban végzett sugárterhelési mérésekre hivatkozott, így az időszak végétől számítva - a keresetlevél 2017. július 17-i benyújtásáig - eltelt az ötéves elévülési határidő. A felperes ugyan hivatkozott az elévülés nyugvására, azonban nem jelölte meg pontosan, hogy mikor, milyen forrásból, miként jutott azoknak az adatoknak a birtokába, amelyek alapján e kereseti kérelmét előterjesztette, illetőleg mi volt az az ok, amely miatt 2012. április 30-tól számított öt éven belül akadályoztatva volt az igény érvényesítésében.

- [16] Az I-IV. rendű alperesekkel szemben előterjesztett igények elbírálásánál is rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes tévesen hivatkozott jogszabályi alapként az új Ptk. rendelkezéseire, tekintve, hogy a keresetben megjelölt I-IV. rendű alperesi magatartások kifejtésére a régi Ptk. hatálya alatt került sor. Utalt arra, hogy az I. rendű alperessel szembeni 360.000.000 forintos követelés alapját jelentő károsodás legkésőbb 2003. augusztus 28-án, a 85.000.000 forintos nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló igény alapját jelentő károsodás pedig legkésőbb 2011. január 17-én bekövetkezett, így az általános öt éves elévülési határidő a keresetlevél - 2017. július 17-i benyújtásáig - eltelt. A IV. rendű alperessel szembeni kereset alapját képező időszak vége 2012. július 30., amikortól számítva a keresetlevél benyújtásáig nem telt le az öt éves elévülési idő, viszont a felperes nem igazolta, hogy az állítólagos károsodása 2012. július 17. után következett volna be. A felperes ezekben az esetekben sem jelölte meg, hogy mely körülmények adtak volna okot az elévülés nyugvására, ezért alappal erre nem hivatkozhat. Utalt arra is, hogy abban az esetben, ha a felperes által csatolt orvosi iratok alapján bizonyított ténynek lenne tekinthető a felperes egészségromlása, a felperesnek meg kellett volna jelölnie, hogy az I. és a IV. rendű alperesek a 31/2001. (X. 3.) EüM rendelet mely rendelkezését sértették meg, és ha ez igazolást nyert volna, úgy bizonyítékot kellett volna szolgáltatnia arra, hogy ezzel okozati összefüggésben következett be az általa megjelölt egészségromlás. Mindezeket azonban a felperes nem bizonyította, így a régi Ptk. 84. § (1) bekezdésében írt szankciók nem voltak alkalmazhatók, az I-IV. rendű alperesek nem vagyoni kártérítés fizetésére nem kötelezhetők. Az elsőfokú bíróság a felperesnek a további bizonyítási indítványait mellőzte, mivel azok alkalmatlanok az általa állított tények bizonyítására.
- [17] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, és annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság félreértelmezte azokat az érveit, amelyek szerint az I. rendű alperes csak elméletben biztosította számára az adatbetekintés jogát, az adatok sosem voltak számára megtekinthetők. Az I. rendű alperes nyilatkozata szerint ugyanis a doziméter adatok oly módon vannak tárolva, hogy az adatbázisban a különböző munkavállalók adatai ömlesztve szerepelnek. Erre tekintettel az I. rendű alperes az iratokba betekintést sosem engedélyezett, mert azzal sértette volna a többi munkavállaló jogait. Ebből logikusan következik, hogy a felperesnek az adatokba való betekintést a többi munkavállaló jogainak megsértése nélkül az I. rendű alperes nem tudta volna biztosítani. Az elvárható magatartás az lett volna, amennyiben az I. rendű alperes a felperes adatait, a többi

munkavállaló személyes adatait kitakarva lemásolja, és tájékoztatja a felperest, hogy hol és mikor tudja azokat megtekinteni vagy azt a részére megküldi.

- [18] Állítása szerint az elsőfokú bíróság az egészség fogalmát leszűkítette, és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az adatok ki nem adása az egészségében nem okozott kárt. Az egészség ugyanis nemcsak a betegség hiányát, hanem a teljes testi, lelki és szociális jólét állapotát jelenti. A sugárterhelési adatok nem ismerete az egyén életében és személyes kapcsolataiban is szorongást okoz, amelyek hosszú- és rövidtávú hatásai a testi, lelki és szociális jóléti állapotára is kedvezőtlenül hatnak. Az ionizáló sugárzás hatásai kumulálódnak és sosem szűnnek meg, így a sugárzást szenvedett egyén szempontjából kiemelt jelentősége van annak, hogy a megfelelő adatok birtokában hozzassanak az orvosai további, sugárterheléssel járó terápiás, illetőleg diagnosztikai döntéseket.
- [19] A karkedvezményre jogosító járadékkal kapcsolatos igényét elutasító érdemi döntést nem vitatta, azonban az indokolás megváltoztatását kérte. Kára ugyanis a jogsértésből származóan akkor fog keletkezni, ha az irányadó nyugdíjkorhatárt, illetőleg az azt másfél évvel megelőző kort betölti, ha olyan szerencséje lesz, hogy azt megéli. Amennyiben az I. rendű alperes a feltételezés szerint okozott jogsérelmet saját hatáskörben vagy az Államkincstár követelésére nem kompenzálja, kárigénye a karkedvezményes nyugdíjkorhatár betöltését, azaz a tényleges kár keletkezését követő 5. évben évül el.
- [20] Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett harmadik kereseti kérelem kapcsán ugyancsak a keresetének megfelelően kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, ugyanis az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben az I. rendű alperes magatartása alkalmas volt arra, hogy a felperes szavahihetőségét aláássa, és azzal a felperes becsületében kárt tegyen. Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben azért indított keresetet az I. rendű alperes ellen, mert a munkakörülményeiről, illetőleg a munkavégzés időtartamáról, a tényleges munkavégzésnek a megtörténtéről nem egyeztek az álláspontok. Az a kijelentés, hogy a munkavállaló ott sem volt, nem végezte el azt a munkát, továbbá az a megállapítás, hogy fizikailag nem volt jelen, megfelel a felperes által hivatkozott jogsérelemnek, különösen akkor, ha ebből a valótlan állításból a felügyelő hatóság téves következtetéseket vont le.
- [21] A II. rendű alperessel szemben előterjesztett első keresetet elutasító döntéssel összefüggésben ugyancsak a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát kérte. Felróhatónak ítélte ugyanis a II. rendű alperesnek azt a magatartását, hogy a kapott információkat kontroll nélkül adta tovább a ... és az ... felé. A II. rendű alperessel szemben előterjesztett másodlagos kereset vonatkozásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megállapításával szemben az Infotv. 22. §-a helyett a 23. § 1. pontja az irányadó, amely szerint az érintett jogorvoslatért bírósághoz fordulhat. A II. rendű alperes által közölt adatok nem lehettek a felperes adatai. A II. rendű alperes a felróható magatartást nem úgy követte el, hogy megtagadta az adatközlést, hanem úgy, hogy hamisnak, valótlanak minősülő adatokat valós színben tüntetett fel. Az ezzel kapcsolatban bekövetkezett egészségromlását illetően visszautalt a fellebbezésében korábban már kifejtettekre.
- [22] Érelmezte, hogy a III. rendű alperessel szembeni keresetet az elsőfokú bíróság annak ellenére utasította el, hogy az abban foglaltakat a III. rendű alperes érdemben nem vitatta. Egyebekben fenntartotta az elsőfokú eljárásban az általa korábban előadottakat.
- [23] A IV. rendű alperessel szembeni keresetet elutasító döntéssel összefüggésben kifogásolta; az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a IV. rendű alperes sérelmezett magatartásáról a felperes 2017 nyarán szóban, majd október 16-án írásban a kormányhivatal tájékoztató leveléből

értesült. E levélből értesült arról, hogy a foglalkozás, a munkavégzés körülményei és a pajzsmirigyrákja közötti okozati összefüggés nem került kivizsgálásra. Ezt megelőzően a felperes abban a hiszemben volt, hogy a foglalkozás és sugárterhelés, valamint a megbetegedése közötti okozati összefüggés kivizsgálása folyamatban van, így a keresetlevél 5. pontjában foglalt kártérítési igénye kapcsán a jogérvényesítés útján jár. Utalt arra is, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a doziméter film kihordási idejét és a kiértékelésből származó adatok tárolási idejét, ugyanis a jogszabályok szerint a IV. rendű alperes folyamatosan mint engedményes tárolja ezeket az adatokat. A jogsértés folyamatos, nincs befejezve, így az igény is az új Ptk. hatálya alá esik, és az elévülése sem következhetett be.

- [24] A kereset 5. pontjában, az I-IV. rendű alperesekkel szemben támasztott igény vonatkozásában is a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az általa előadott tényeket, amely szerint csak a 2017. október 16-án kelt kormányhivatal írásos tájékoztatójából értesült, hogy nem a jogérvényesítés útján jár, és egészségi állapotának romlása nem áll hatósági kivizsgálás alatt. Álláspontja szerint megfelelően alátámasztotta az egészségromlását igazoló egészségügyi dokumentációval, valamint tanulmányokkal, dokumentumokkal, hogy az egészségromlása és az alperesek tevékenysége között okozati összefüggés lehet. A veszélyes üzemi kártérítés szabályait figyelembe véve egyéb bizonyítási kötelezettsége nem áll és nem állt fenn. Az alpereseken van a bizonyítás terhe, hogy ők mindenben az elvárható magatartást tanúsították, és a törvényben előírtakat betartották. A felelősség alól csak akkor mentesülhetnek, ha igazolják, hogy az egészségkárosodását mindenképpen az ő tevékenységükön kívül eső körülmény okozta.
- [25] Kérte, hogy az elsőfokú bíróság által mellőzött, általa indítványozott bizonyítást a másodfokú bíróság folytassa le, illetőleg azt, hogy a felperesnek fel nem róható körülmények miatt keletkező alperesi perköltség megfizetése alól mentesüljön. Érvelése szerint az elsőfokú eljárásban elkövetett eljárási hibák, valamint az alperesek perelhúzó magatartása által okozott perköltség nem hárítható át rá.
- [26] A IV. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme arra irányult, hogy a felperes fellebbezésének a Fővárosi Ítéltábla ne adjon helyt. Kiemelte: a felperes által hivatkozott kormányhivatali tájékoztató levél és rendőrségi értesítés - felperes által nem igazolt - átvétele nem szolgálhat alapul egyéb körülmények fennállása esetén sem az elévülés nyugvásának megállapítására, és nem alkalmas az önhibán kívüli igényérvényesítés elmaradásának igazolására. Hivatkozott arra is, hogy a másodfokú eljárásban új tény előadásának, új bizonyíték benyújtásának főszabályként nincs helye. Álláspontja szerint a felperes a károkozó magatartás és a kár közötti okozati összefüggés körében nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének, így a IV. rendű alperes marasztalásának nincs helye. Utalt arra is, hogy a kötelező jogi képviselő szabályaira figyelemmel a jogi képviselő nélkül eljáró felperes nyilatkozatai hatálytalanok, a konkrét tények és a károkozó magatartás megjelölésének hiányában, jogi összefüggések megjelölése nélkül előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el.
- [27] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 256/A. § (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [28] A felperes fellebbezése nem megalapozott.
- [29] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírálta [régi Pp. 228. § (4) bekezdés], és megállapította, hogy az

elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben lefolytatott bizonyítási eljárást követően, a feltárt peradatok alapján helyes tényállást állapított meg, azt ítélezésének alapjául a Fővárosi Ítéltábla elfogadta. Mindenben egyetértett a megfelelően alkalmazott jogszabályokra alapított okszerű jogi következtetésével is; az elsőfokú ítélet indokolásának kiegészítésére, módosítására nincs szükség. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat hiánytalanul értékelve hozta meg a keresetet elutasító döntését.

- [30] Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett elsődleges keresettel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan tulajdonított döntő jelentőséget annak, hogy az ionizáló sugárzás elleni védelemről és a kapcsolódó engedélyezési, jelentési és ellenőrzési rendszerről szóló 487/2015. (XII. 30.) Korm. rendelet 32. § (1) és (2) bekezdései értelmében az I. rendű alperest nem terhelte a felperessel szemben a keresetben igényelt adatok kiadásának kötelezettsége. Jogellenes mulasztás hiányában az I. rendű alperes a felperes személyiségi jogait sem sérthette meg. Nincs jelentősége annak, hogy a Korm. rendelet 32. § (2) bekezdése szerinti betekintési jogát a felperes miként gyakorolhatta, ugyanis a felperes ettől eltérő ténybeli alapon, az adatok ki nem adása miatt terjesztette elő keresetét.
- [31] A karkedvezményre jogosító járadékkal kapcsolatos igényét elutasító érdemi döntést a felperes nem vitatta, az indokolás általa kért megváltoztatására pedig nincs indok. A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy a kártérítő felelősség érdemi vizsgálatára, bekövetkezett kár hiányában nincs jogszabályi lehetőség; kár hiányában a kártérítési követelés nem időelőtti, hanem érdemben alaptalan követelés.
- [32] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesíthesse, és hogy őt abban senki ne gátolja. A 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. A felperes fellebbezésben kifejtett álláspontjától eltérően nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a jóhírnév, illetőleg a becsület megsértésre alapított harmadlagos keresetet is elutasította az I. rendű alperessel szemben, ugyanis a felperes munkavégzésével kapcsolatos sérelmezett állítások nem valósítottak meg személyiségi jogsértést. Következetes ugyanis a bírói gyakorlat abban, hogy hivatalos eljárásokban tett nyilatkozatok akkor sem járnak a fél személyiségi jogának sérelmével, ha adott esetben az előadott tény valóságtartalma nem igazolódik. A sérelmezett hivatalos levél tartalma csak kivételesen és abban az esetben alapozhat meg személyiségi jogi védelmet, ha abban az eljárás tárgyához nem tartozó, személyiségi jogot sértő kijelentések szerepelnek, amelyek megtételére a rendeltetésszerű joggyakorlás körén kívül, visszaélésszerűen kerül sor, illetőleg ha azok nem az eljárás tárgyához tartoznak, és személyiségi jogi sérelmet megvalósító többletelemeket tartalmaznak, az ott szereplő tényállítás vagy vélemény kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó. Az adott eljárásra tartozó jogi és egyéb álláspont kifejtése ugyanis a személyiségi jog eszközeivel csak egészen kivételes esetekben korlátozható, ténylegesen az öncélú gyalázkodás a tilalmazott. Személyiségi jogi pernek nem lehet tárgya valamely hivatalos eljárás során tett nyilatkozat valóságtartalmának, ekként bizonyító erejének értékelése. Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor úgy foglalt állást, hogy az I. rendű alperesnek a felperes által sérelmezett kijelentéseit a közöttük korábban fennállt, egyes vonatkozásaiban vitatott munkaviszonnyal összefüggésben tette, kijelentései indokolatlanul sértő, megalázó kifejezéseket nem tartalmaznak, a felperes jóhírnevének, becsületének védelmére a polgári jogi eszközök nem alkalmazhatóak.

- [33] A II. rendű alperessel szembeni keresetet elutasító elsőfokú döntés kapcsán a Fővárosi Ítélőtábla visszautal az előző pontban kifejtettekre azzal, hogy a hivatkozott levélben a II. rendű alperes sem tett az eljárás tárgyával össze nem függő, indokolatlanul sértő, megalázó kifejezéseket, így a felperes jóhírnevének, becsületének védelmére a polgári jogi eszközök ebben az esetben sem alkalmazhatók. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően jogszabálysértés nélkül és a bírói gyakorlatnak megfelelően utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog nem személyiségi jog, hanem alapvető eljárási jogosultság, a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme önmagában a személyhez fűződő jog sérelmét nem alapozza meg. A tisztességes eljáráshoz való jog megsértése esetén csak az ahhoz kapcsolódó többlet tényállási elem, valamely személyiségi jogot sértő magatartás megvalósulása eredményezheti a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítását, és az objektív, valamint szubjektív jogkövetkezmények alkalmazását.
- [34] Az a körülmény, hogy a felperes állítása szerint a II. rendű alperes hamisnak, valótlanak minősülő adatok valós színben feltüntetésével teljesítette a felperes adatigénylését, nem eredményezheti a személyhez fűződő jog megsértésének megállapítását, és az objektív, valamint szubjektív jogkövetkezmények alkalmazását. Az előzőekben már kifejtettek szerint személyiségi jogi pernek nem lehet tárgya valamely hivatalos eljárás során közölt adat valóságtartalmának értékelése. Az érintett - amint arra az elsőfokú bíróság is utalt - ebben az esetben az Infotv. 22. §-a szerinti hatósági vizsgálat, illetőleg adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatását kezdeményezheti, illetőleg az Infotv. 23. §-a alapján bírósághoz is fordulhat, az adott esetben azonban a felperes ettől eltérő jogalapon, a Ptk. személyiségvédelmi eszközei alkalmazásának igényével lépett fel a II. rendű alperessel szemben.
- [35] Jogszerűen utasította el az elsőfokú bíróság a III. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet is. A sérelmezett, 2017. nyári tájékoztatás ugyanis - az előzőekben már kifejtett jogelvek figyelembevételével mellett - nem tartalmazott az eljárás tárgyával össze nem függő, a felperes személyére nézve indokolatlanul sértő, megalázó kifejezéseket, így sem a felperes becsületét, sem jóhírnevét nem sértette. Az nem tartalmazta a felperes magántitkát, nem tartalmazott a felperesre vonatkozóan semmilyen személyes adatot, ezért nem csorbulhatott a felperes magántitok és a személyes adatok védelméhez való joga sem [Ptk. 2:43. § e) pont, 2:46. §].
- [36] A IV. rendű alperessel szemben előterjesztett keresete ténybeli alapjául a felperes azt jelölte meg, hogy a IV. rendű alperes a felperes személyére vonatkozóan 2012. március 1. és 2012. április 30. között mért sugárzási mérték tényét, a fokozott expozíció tényét nem közölte az illetékes hatóságokkal. Ehhez mérten helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kereseti állítás valósága esetén sem sérült a felperes személyes adatok védelméhez fűződő joga, illetőleg a felperes becsülete és jóhírneve sem, ugyanis a IV. rendű alperes a felperes állítása szerint sem adott ki jogszerűtlenül a felperes személyére vonatkozó személyes adatot, harmadik, arra jogosulatlan személynek, nem nyilvánított a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleményt, és nem állított a felperes személyét sértő, valótlan tény, illetőleg nem tüntetett fel valós tény hamis színben. A Fővárosi Ítélőtábla hangsúlyozza, hogy a személyiségvédelmi per nem alkalmas eszköz a foglalkozási betegségek és fokozott expozíciós esetek bejelentéséről és kivizsgálásáról szóló 27/1996. (VIII. 28.) NM rendelet szerinti, a munkáltatót terhelő, a munkavédelmi hatóság felé fennálló bejelentési kötelezettség kikényszerítésére.
- [37] Az I. és a IV. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezéssel szemben a felperes alaptalanul hivatkozott a követelése érvényesítését akadályozó

menthető okként a kormányhivatal 2017. október 16-án kelt írásos tájékoztatójára, és arra, hogy ekkor értesült arról, hogy nem a jogérvényesítés útján jár, és egészségi állapotának romlása nem áll hatósági kivizsgálás alatt. A felperes ugyanis a hatósági kivizsgálás folyamatban lététől függetlenül érvényesíthette volna igényét, a tájékoztató levél, illetőleg annak tartalma nem minősül olyan körülménynek, ami a követelés érvényesítését akadályozta. Ha pedig az elévülés nyugvása nem alkalmazható, az elévült követelés bírósági úton nem érvényesíthető [régi Ptk. 325. § (1) bekezdés]. Ettől függetlenül az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az I. és a IV. rendű alperesek kártérítő felelősség alóli kimentése csak abban az esetben került volna előtérbe, ha a felperes az általa állított kár, az egészségromlása és az I. és a IV. rendű alperesek állítólagos jogellenes, károkozó magatartása közötti, a kártérítő felelősség további konjunktív elemeként az okozati összefüggést is bizonyítja a régi Pp. 164. § (1) bekezdésében írt módon.

- [38] A Fővárosi Ítéltábla arra sem látott indokot, hogy a teljes mértékben pernyertes I-IV. rendű alperesek javára megítélt elsőfokú perköltség összegét leszállítsa, az ugyanis a per tárgyának értékéhez képest rendkívül mértéktartó módon meghatározott, és arányban áll az I-IV. rendű alperesek jogi képviselőinek az elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységével [32/2003. (XII. 23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés].
- [39] Az előzőekben kifejtettek szerint a felperes fellebbezésében foglaltak nem adtak alapot az elsőfokú bíróság döntésének a megváltoztatására, a Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalva helyes indokaira - helybenhagyta.
- [40] A régi Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperes köteles megtéríteni a IV. rendű alperes részére a jogi képviselete ellátásával összefüggésben felmerült fellebbezési eljárási költséget. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5), (6) bekezdései alapján a tényleges ügyvédi tevékenység munka- és időigényességére figyelemmel - a 4/A. § szerinti áfa-val növelt összegben - mérlegeléssel állapította meg.
- [41] A Fővárosi Ítéltábla a felperest képviselő pártfogó ügyvéd fellebbezési eljárásban felmerült díjának összegszerű meghatározását mellőzte, egyúttal - a régi Pp. 87. § (2) bekezdése alapján - megállapította, hogy annak viselésére a pervesztes felperes köteles.
- [42] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli [6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §].

Budapest, 2020. január 24.

. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró